

CHỦ ĐỀ TÌNH YÊU TRONG THƠ NGUYỄN TRỌNG TẠO

Nguyễn Thị Thủy

Trường THCS Nguyễn Du, thành phố Pleiku, tỉnh Gia Lai

Email: thuygv1985@gmail.com

Ngày nhận bài: 25/6/2020; ngày hoàn thành phản biện: 01/7/2020; ngày duyệt đăng: 02/7/2020

TÓM TẮT

Nguyễn Trọng Tạo là nhà thơ Việt Nam thời hiện đại viết nhiều và viết hay về thơ tình yêu. Ông đã xuất phát từ tình yêu có thật của mình và nhập vai vào những mối tình chung quanh để viết nên những bài thơ tình yêu chân thành, xúc động. Thơ tình yêu của ông thể hiện thành nhiều trạng thái cảm xúc và cung bậc trữ tình khác nhau. Bài viết đi sâu phân tích chủ đề tình yêu trong thơ Nguyễn Trọng Tạo ở sắc thái tình cảm chân thành và chung thủy làm thành nội dung trữ tình đặc sắc làm say đắm lòng người.

Từ khóa: Chủ đề tình yêu, Nguyễn Trọng Tạo, chân thành, chung thủy...

Tình yêu là chủ đề có sức mạnh quyến rũ trong thơ ca nhân loại từ xưa đến nay. Nó được biểu hiện thành ngôn từ, hình tượng với muôn vàn trạng thái và cung bậc tình cảm khác nhau. Là thứ tình yêu sét đánh: “*Vì sao tôi gặp mặt buổi đầu tiên/ Tôi đã đầy thân giữa xứ thiên*” (Vì sao - Xuân Diệu) hoặc là thứ tình cảm đơn phương: “*Trái tim tôi vẫn để dành/ Cho em, người vốn vô tình với tôi*” (Đơn phương - Phạm Đức) hay chỉ là khi tương tư, thương nhớ mà không dám ngỏ lời: “*Tương tư thức mấy đêm rồi/ Biết cho ai hỏi ai người biết cho?*” (Tương tư - Nguyễn Bính) và cũng có khi đó là thứ tình yêu đại dột, sai lầm, ta chỉ biết lắc đầu hối tiếc: “*Người ta khổ vì thương không phải cách/ Yêu sai duyên và mến chẳng nhằm người*” (Đại khờ - Xuân Diệu). Có người dành cả đời mình để tìm kiếm một tình yêu trong xa cách: “*Người đi một nửa hồn tôi mất/ Một nửa hồn tôi bỗng đại khờ*” (Những giọt lệ - Hàn Mặc Tử) có người lại nuôi dưỡng tình yêu bằng những cảm xúc hồn nhiên, những rung động đầu đời: “*Vậy đó bỗng nhiên mà họ lớn/ Tuổi hai mươi đến, có ai ngờ/ Một hôm trận gió tình yêu lại/ Đứng ngẩn trông vời áo tiểu thơ*” (Học sinh - Huy Cận). Một khi đã yêu, ai cũng sợ tan vỡ, nhưng chính sự tan vỡ nhiều lúc lưu lại khoảnh khắc đẹp nhất của cuộc tình: “*Tình chỉ đẹp khi còn dang dở/ Đời mất vui khi đã vẹn câu thề*”. Mục đích cuối cùng của tình yêu là được yêu và hạnh phúc với người mình yêu, dẫu có khi mình không có mặt trên đời như Xuân Quỳnh đã từng tâm

niệm: “Em trở về đúng nghĩa trái tim em/ Là máu thịt đời thường ai chẳng có/ Cũng ngừng đập lúc cuộc đời không còn nữa/ Nhưng biết yêu anh cả khi chết đi rồi” (Tự hát).

Với Nguyễn Trọng Tạo – nhà thơ Việt Nam thời hiện đại, cũng thế. Thơ tình yêu của ông được diễn tả với nhiều cung bậc trữ tình và nhiều trạng thái cảm xúc khác nhau: chân thành, đắm say và nhớ mong, chung thủy...

1. TÌNH YÊU CHÂN THÀNH, MÊ ĐẮM

Mạch nguồn tình yêu trong thơ Nguyễn Trọng Tạo đa dạng trong từng cảm giác bé nhỏ của ông. Khi yêu, Nguyễn Trọng Tạo đã mang đến cảm giác bình yên cho người yêu chính bởi sự chân thành. Không cần phô diễn mà vẫn sâu sắc. Sự chân thành ấy được thể hiện: “Chia cho em một đời tôi/ một cay đắng/ một niềm vui/một buồn” (Chia). Quả thực, chỉ ai đã và đang yêu mới thấu hiểu hết được sự chân thành trong việc sẻ chia cuộc sống với người mình yêu. Khi ấy, cuộc sống của hai người như hòa làm một, mọi cay đắng, niềm vui, nỗi buồn đều chia sẻ cùng nhau để cảm nhận họ thuộc về nhau và thấy hạnh phúc với tình yêu của mình dù cuộc sống có bao bận bịu lo toan, vất vả. Chỉ cần có người yêu bên cạnh để sẻ chia, đó là hạnh phúc.

Nguyễn Trọng Tạo chân thành trong tình yêu xa cách: “Anh đứng anh ngồi anh thương anh nhớ/ anh ra anh vào nao nao mắt mờ/ đường xe gió thổi ó mưa dầm/ mắt mình ngái ngủ như là mắt ai/ tiếng mèo kêu hoang ướt đẫm mái ngói/ hồn bỏ xác anh đi theo tiếng gọi/ tận đáy khuya hôn gặp em về/ ôm làn hơi ấm xiết ghi để mê...” (Người đang yêu). Đường như nhà thơ đang lạc vào thế giới của tình yêu diệu kì. Thế giới nhớ nhung, yêu thương chỉ của riêng hai người đang yêu say đắm. Họ dành trọn vẹn mọi cảm xúc cho nhau và bồng bềnh trong niềm hạnh phúc.

Những giấc mơ đẹp về tình yêu không bao giờ ngừng lại với những người đang yêu. Và rồi: “Thế rồi cặp mắt ngủ mơ/ thấy hai con mắt dại khờ tuổi yêu/ thấy con đường nhựa ba chiều/ thấy mình sống giữa cô liêu không người” (Bức tranh đen). Giấc mơ và sắc màu tình yêu ở đây thật vô thường. Bức tranh về tình yêu ấy được tạo nên từ những cảm xúc chân thành, những rung cảm tinh tế từ trái tim đa cảm của chàng nghệ sĩ có phần hài hước mà đáng yêu quá đỗi. Thử hỏi, cô gái nào mà không mềm lòng trước một chàng trai yêu mình chân thành đến thế? Sự chân thành ấy giúp những người yêu nhau có thể chấp nhận mọi điều, kể cả những cái xấu trong nhau: “Tôi yêu em, tôi tìm điều đáng ghét/ ở trong em. Em đừng vội giận hờn/ Em yêu tôi em tìm điều đáng ghét/ ở trong tôi. Và em hiểu tôi hơn” (Cuộc sống). Để rồi một ngày, họ chợt nhận ra ai cũng có những mặt xấu, đó là thực tế. Nhưng rồi, tình yêu chân thành và mê đắm giúp họ nhìn thấu những thiếu sót của nhau để khắc phục. Thậm chí yêu cả những khiếm khuyết ấy và điều đó càng giúp tình yêu gắn bó, bền chặt để hoàn thiện. Chân thành chính là sợi chỉ bền chặt gắn kết những trái tim cùng chung nhịp đập thốn thức.

Sự chân thành trong tình yêu tạo nên một niềm tin mãnh liệt, không gì có thể thay đổi được tình yêu đắm say của họ. Dù cho cuộc sống đôi khi phải vào những “vai diễn” khác nhau: “Nếu tôi sắm vai hề/ thì em cười hay khóc/ tôi sắm vai kẻ ác/ em căm thù tôi không?” (Sắm vai).

Khi yêu chân thành, người ta luôn muốn làm tất cả cho nhau, vậy mà không bao giờ thấy đủ, cảm giác như là “mắc nợ” người mình yêu: “Tôi còn mắc nợ áo dài/ một làn gió trắng một bài thơ hay/ tôi còn mắc nợ mi này/ một con thuyền lá xanh đầy mắt nai/ tôi còn mắc nợ ngày mai/ một lần trở lại hay hai ba lần” (Tôi còn mắc nợ áo dài). Món nợ trong tình yêu không liên quan đến vật chất. Đó là những món nợ có giá trị tinh thần - thứ tài sản vô giá mà chỉ những trái tim đang yêu say đắm mới có. Lúc này, đất trời, cỏ cây, hoa lá và một bài thơ hay cũng trở thành “vật trả nợ” hoá giải mọi giận hờn.

Với Nguyễn Trọng Tạo, trong tình yêu, chờ đợi cũng có muôn vàn cảnh ngộ. Ông diễn tả phút giây chờ đợi người mình yêu thật lâng lâng, bay bổng, thật bất ngờ: “Ngày dài đợi tháng đợi năm/ bông hoa đợi quả mảnh trăng đợi tròn/ đất cày thì đợi xanh non/ rét đang đợi ấm nắng còn đợi mưa/ xa nhà, người đợi thăm nhà/ con say đợi tỉnh, người xa đợi mình/ chiến tranh thì đợi hòa bình/ trẻ con đợi lớn, trái xanh đợi vàng” (Đợi). Nguyễn Trọng Tạo đặt sự chờ đợi trong tình yêu trong mối tương quan với quy luật chờ đợi tất yếu của tự nhiên. Nhưng có lẽ, không có sự chờ đợi nào mang đến hạnh phúc tuyệt vời như trong tình yêu. Được chờ đợi người mình yêu, đó cũng là điều hạnh phúc.

Và khi yêu, người ta chỉ muốn được ở gần bên nhau, quấn quýt bên nhau không rời. Để rồi những lúc xa vắng nhau, cảm giác trống vắng, cô đơn ngập tràn: “Không em, gió thổi từ bốn phía/ không chiếc hôn hằng hụi bóng dĩa/ không được cãi nhau, không được nghe ủng hộ/ ngỡ suốt cuộc đời ước gọi để mà thưa” (Không em). Khi yêu, ai cũng từng rơi vào trạng thái “chống chệnh mọi dáng hình” bởi phải xa người mình yêu. Những lúc ấy, người ta khao khát được ở bên người yêu, để được hôn, “được nghe ủng hộ”, kể cả được “cãi nhau”. Những lúc xa nhau mới hiểu được cần có nhau đến nhường nào. Đó mới là tình yêu chân thành, say đắm.

Trong cuộc sống, đôi khi tình yêu đến thật tình cờ, chỉ qua lần đầu gặp gỡ mà hai trái tim dường như cùng chung nhịp đập. Vậy mà, trái tim của chàng thi sĩ tài hoa đa tình đã loạn nhịp, muốn xây những nhịp cầu tình ái đam mê: “Cho tôi xây những nhịp cầu/ để em chẳng phải sông sâu lụy đời/ tôi xây phố rộng, nhà to/ để em đến ở, chẳng chờ đợi đâu/ tôi về đồng cạn, sông sâu/ may ra tát nước, chung gầu cùng em” (Thơ gửi người không quen). Có những tình yêu “Tình trong giây phút mà thành thiên thu” đủ để người ta về xây những mộng ước và ước mộng ấy đi theo ta đến cuối đời. Trong đời thật, Nguyễn Trọng Tạo đã từng có những mối tình như thế...

Dư vị ngọt ngào nhất trong tình yêu có lẽ là nỗi nhớ mong. Nỗi nhớ ấy vương lên trái tim những người đang yêu: “Hình như có sợi cỏ may/ có dây thương nhớ có ngày chờ mong/ con sông có khúc uốn cong/ mái tranh có lúc nao lòng người đi/ sương rơi mẩn mẩn

*có khi/ cay cay ngọn gió cũng vì yêu thương /ngà ngà chén rượu đời thường/ nước rau muống
lộc cũng vương ngọt ngào” (Hình như).*

Khi yêu, ai cũng có những lúc suy tư, nhất là những lúc thiếu vắng bóng người yêu. Để rồi sau đó nhận ra những dư vị giản dị đời thường mà quá đỗi ngọt ngào mà tình yêu mang đến. Hãy lắng nghe tiếng lòng thổn thức của những người đang yêu qua diễn tả của Nguyễn Trọng Tạo: “*Chủ nhật vắng em, mây lãng đãng/ ngã tư, cây đứng như đợi chờ/ đêm bè bạn có em, anh ít nói/ quá thông minh, bỗng chốc hóa đại khò/ ngỡ không em, anh không thể bao giờ/ em- thành phố chưa xa đã nhớ/ xin thứ lỗi, lần đầu anh biết sợ/ tiếng còi tàu thẳng thốt phía ngoài ga...*” (Em). Một người dù mạnh mẽ đến mấy cũng có lúc yếu mềm trong tình yêu. Nỗi sợ ấy nhen nhóm, len lỏi trong sâu thẳm tốt cùng của trái tim, sợ sự thiếu vắng, nỗi cô đơn, sự chia xa... Đó cũng là điều dễ hiểu.

Có người nói rằng: “khi yêu ai cũng là thi sĩ”. Tôi nghĩ thêm, khi thi sĩ yêu sẽ thành thơ. Tình yêu mang đến bao điều kỳ diệu, làm thay đổi cả thế giới xung quanh: “*Thành phố sau đêm nói yêu em/ hàng cây thay lá mới/ những ô cửa như mắt nhìn hồ hởi/ người qua đường cười mỉm với tôi chẳng?/ tiếng loa đài bỗng trong trẻo lạ lùng/ bước chân gió trên mặt hồ rộng rãi/ hương hoa sấu có gì khác khác vậy tôi không thể không nhớ về tóc em thơm...*” (Thành phố sau đêm nói yêu em). Vẫn là thành phố ấy với những hàng cây, những ô cửa, người qua đường, nhưng có lúc bỗng trở nên khác lạ, tươi mới, hân hoan sau khi nói lời yêu. Phải chăng sự thay đổi ấy khởi nguồn từ trong tim, trào dâng lên khước mắt để những người bước vào thế giới tình yêu cảm nhận vạn vật xung quanh mình đang thay đổi theo chiều hướng tích cực? Có lẽ! Sự chân thành trong trẻo khê khàng ngân vang lên trong khúc nhạc đầu của bản tình ca về một tình yêu say đắm.

2. TÌNH YÊU NHỚ MONG, CHUNG THỦY

Tình yêu chân thành có đầy đủ các cung bậc cảm xúc. Biết hờn, ghen, giận dỗi, nhớ nhung, chờ đợi,... nhưng cũng biết thứ tha. Tình yêu phải có nhiều gia vị thì mới tạo cảm giác rằng mình đang yêu. Nguyễn Trọng Tạo đã thể hiện sự chân thành sâu sắc trong tình yêu qua những bài thơ tình làm lay động biết bao trái tim của những người đã và đang yêu say đắm.

Và như một qui luật, tình yêu ấy trở nên mặn nồng, chung thủy, nhất là khi cả hai phải sống xa nhau. Từ ngàn xưa cho tới ngàn sau, người đời luôn nhắc nhớ và ca ngợi nhiều đến lòng chung thủy trong tình yêu đôi lứa, trong tình nghĩa vợ chồng. Hạnh phúc của mỗi người do chính cách mà mỗi người tạo dựng. Trong hôn nhân, nghĩa tình và lòng chung thủy là những thuộc tính tạo nên sự vững bền hạnh phúc. Đó chính là chất keo kết dính muôn đời, tạo dựng nền tảng văn hóa và truyền thống gia đình. Trong thơ tình Nguyễn Trọng Tạo, ông luôn đề cao sự chung thủy. Có lẽ đó là phẩm chất cao quý nhất trong tình yêu. Có lần, ông vẽ nên bức tranh tình yêu vĩnh

hàng, trường cửu: “Không vẽ trái tim em, không vẽ trái tim anh/ tôi vẽ cây Bạch Nhân thân trần cảm chân vào trái đất/ cành vươn tay ghi xiết mùa xanh/ tôi vẽ mong manh mảnh trắng giêng” (Bức tranh tình). Đây chính là bức tranh tình yêu đẹp nhất. Nó được vẽ bởi chất liệu của lòng chung thủy. Bức tranh ấy có vẻ đẹp trường cửu, vĩnh hằng mà không gì có thể làm thay đổi. Lòng chung thủy trong tình yêu khiến cho ta luôn cảm nhận sự tươi mới trong hạnh phúc lứa đôi. Dù thời gian có làm thay đổi hình hài, nhan sắc nhưng lòng chung thủy không làm thay đổi cảm xúc về tình yêu. Mọi cảm xúc ban đầu vẫn vẹn nguyên.

Khát vọng tình yêu thủy chung vẫn cháy bỏng trong đam luyện của người thi sĩ tài hoa đa tình: “Một thân cây một thân cây biết nói/ bằng tự cháy/ không thể nguyên/ không huyễn hoặc/ môi chín nẫu trong môi ngực chết chìm/ trong ngực/ em cuối cùng em mãi đầu tiên” (Cây ánh sáng). Sau khi vẽ nên bức tranh tình đẹp vĩnh cửu, Nguyễn Trọng Tạo lại trồng thêm “cây ánh sáng” để khẳng định sự trường tồn của tình yêu. Chỉ khi nhớ mong và chung thủy trong tình yêu, người ta mới trồng một loại cây thật đặc biệt như vậy. “Cây ánh sáng” được trồng từ hạt giống tình yêu và được vun tưới bằng những giọt nước thủy chung tinh khiết. Nơi trồng cũng thật đặc biệt, đó là trái tim. Cây mang đến ánh sáng ấm áp để sưởi ấm trái tim, tâm hồn và luôn là chỗ dựa tinh thần vững chắc cho tình yêu. Và chắc rằng, mỗi trái tim chỉ “trồng” được duy nhất một “cây ánh sáng” như để khẳng định một tình yêu chung thủy duy nhất tồn tại trong tim mỗi người “em cuối cùng và em mãi đầu tiên”.

Khi đã “trồng” được “cây ánh sáng” trong tim, thì xem như cả đời hai người đã gắn bó, không gì chia cắt được, dù con tạo có xoay vần đổi thay: “Ngoài kia trời đất giao thân/ tôi còn mắc nợ giai nhân một đời/ bao giờ trắng nợ người ơi/ trái tim trót đã thốt lời yêu thương!” (Tôi còn mắc nợ áo dài). Người ta nói, “duyên” và “nợ” luôn song hành cùng nhau. Cặp đôi “duyên - nợ” tạo nên tình nghĩa thủy chung một đời cho tình yêu đôi lứa. Khi đã kết đôi, mỗi người tự cảm thấy cần có trách nhiệm với tình yêu của mình. Bởi tình yêu là thứ vốn đã khó tìm mà giữ được mới càng khó. Chỉ có tình yêu chân thành, chung thủy mới vững bền. Và chỉ khi ta cảm thấy là “con nợ” vĩnh viễn của đối phương mới có thể một lòng một dạ “trả nợ” cho người mình yêu.

“Món nợ” tình yêu ấy bắt đầu từ bao giờ? Có lẽ đến từ khi trái tim vừa thốn thức nhớ mong một người, là khi: “Anh ngồi nhìn trang giấy /rất lâu, nhìn rất lâu/ giấy trắng trong đến nỗi/ anh không thể bắt đầu/ ngỡ như là từ đây/ chúng mình vừa yêu nhau...” (Bài thơ trắng). Nơi tình yêu bắt đầu, có lẽ từ trong đáy mắt. Tình yêu chân chính, đích thực chỉ có nơi bắt đầu mà không có kết thúc. Dù cho đó không phải là một tình yêu trọn vẹn, nhưng cảm xúc về tình yêu thì còn mãi trong trái tim và nỗi nhớ để hai trái tim yêu luôn nghĩ về nhau.

Thời gian làm phai nhòa vạn vật, nhưng nó lại tô thắm tình yêu đôi lứa. Ngày xưa và bây giờ được rút ngắn khoảng cách bởi tình yêu. Xưa có chàng nhạc sĩ tài hoa,

yêu một nàng giai nhân mà không thành đôi, để cả đời luyến tiếc, thủy chung với một mối tình: *"Có thể tóc nàng bạc trắng/ vô tình sỏi đá thành vôi/ có thể cơn mưa đã tạnh/ trái tim chẳng mọc thêm chồi/ chàng trai yêu nàng đã chết/ bên tầng tháp cổ rêu mờ/ cánh chim thiên di mỗi một/ bay ngoài câu hát ngu ngơ"* (Diễm Xưa). Trái tim người nghệ sĩ tài hoa, đa mang của Nguyễn Trọng Tạo không chỉ thổn thức trước những giai nhân, những mối tình đi qua đời ông mà ông còn thổn thức trước tình yêu đong đầy kỷ niệm và nước mắt của người nghệ sĩ tài hoa Trịnh Công Sơn. Tình yêu thủy chung có sức mạnh nội cảm và lây lan sang khách thể là thế!

Cho đến khi tuổi đã về chiều, trái tim yêu của Nguyễn Trọng Tạo vẫn không thôi ngừng đập những khúc nhạc tình yêu: *"Sao người chẳng hỏi một câu/ ngây thơ như thuở đã lâu hồi người/ sao người chẳng đếm sao trời/ cho tôi sống lại cái thời trẻ con...?"* (Thơ tình người đứng tuổi). Tình yêu không có tuổi làm người ta trẻ mãi, như cái thuở ban đầu. Dù nhan sắc, ngoại hình không cưỡng nổi thời gian, bàn tay có gầy guộc, tóc có bạc màu, mắt có hằn vết chân chim, thì trái tim vẫn cứ đập rộn ràng trong lồng ngực bởi nó luôn được soi sáng bởi tình yêu. Tình yêu vượt qua mọi quy luật biến đổi của thời gian mà động lực của nó chính là lòng nhớ mong, chung thủy.

Khi đã yêu, trái tim trở thành thế giới của riêng một người. Thế giới ấy bao la rộng lớn với biết bao điều mới lạ, bí ẩn để đôi lứa cứ mãi kiếm tìm nhau. Hãy lắng nghe tiếng lòng trong thế giới đầy riêng tư, bí mật: *"Như suốt đời tôi, chỉ một mình em/ em của hôm qua mà bây giờ tôi gặp/ em của ngày mai mà tôi đang hình dung/ với mọi con đường, em ở chỗ cuối cùng"* (Chỉ một mình em). Hành trình của trái tim trong thế giới tình yêu là hành trình tuyệt vời nhất. Trong hành trình ấy, ta được đi qua mọi cung bậc cảm xúc. Dù ở cung bậc nào, đó cũng là hạnh phúc. Lòng chung thủy dẫn lối ta về với hành trình dài suốt cuộc đời với duy nhất chỉ một người đã chọn.

Đôi khi, trong hành trình ấy cũng có lúc ta nhìn lại chặng đường mình đã đi qua. Trái tim nhỏ bé không có chỗ cho tất cả cái "hữu duyên" trên "thiên lý" mà ta từng gặp gỡ. Cuộc đời như một phiên chợ. Đôi khi, ta chỉ ước có một "chiếc vé" trở về ngày xưa, đến phiên "chợ" đời đã từng góp mặt: *"Thời gian rụng úa vai người/ ước chi mua được nụ cười còn nguyên/ này Lan, này Hạnh, này Duyên/ trắng non cái lúm đồng tiền còn không?"* (Cuối năm ngẫu hứng chợ chiều). Thời gian cho ta tất cả nhưng cũng lấy đi không ít. Thanh xuân, kỷ niệm, tình yêu... bị thời gian cuốn đi, chỉ còn lưu giữ được chiếc bóng trong trong tim mình. Giá thời gian có hình hài, trở thành món hàng để mua được thì có lẽ đó là thứ hàng ai cũng muốn sở hữu. Ai cũng muốn một lần trở về ngày xưa, tìm lại hình bóng cũ. Cái thuở ban đầu và mãi mãi khắc sâu.

Không chỉ "mua lại thời gian" để tìm về quá khứ gặp người trong mộng của mối tình son sắt thủy chung mà Nguyễn Trọng Tạo còn muốn ngược dòng lịch sử, "bắt chước" những câu chuyện tình yêu trong ca dao, cổ tích từ ngàn đời xa xưa: *"Mình về thưa với Núi Cao/ mùa trâu sẫm lá mùa cau chín vè/ ta về quỳ trước Biển thưa:/ đá thành vôi*

trắng xin thưa mình về/ núi Cao ghé Biển thăm thì/ hình như Biển cũng hỏi gì Núi Cao..." (Bắt chước ca dao). Núi Cao, Biển sâu là biểu tượng hiện hữu và trường tồn vĩnh hằng như tình yêu đôi lứa. Tấm lòng son sắt thủy chung là truyền thống tốt đẹp từ ngàn đời xưa mà câu chuyện tình Ngư Lang - Chức Nữ và câu chuyện về tình yêu trong *Sự tích trầu cau* gọi lên bao cảm xúc. Đó như một tấm gương phản chiếu để chúng ta biết trân trọng tình yêu và hạnh phúc của mình. "Bắt chước ca dao" không dễ nhưng không phải là không thể khi ta một lòng một dạ với người mình yêu. Khi đó, chúng ta sẽ có được thứ năng lượng tinh thần vô cùng quý giá. Năng lượng tình yêu đó sẽ nuôi dưỡng đời sống tinh thần, tình yêu thương và sự vững bền trong mỗi gia đình, góp phần tạo cho nền tảng đạo đức và sức mạnh của xã hội thêm vững chắc. Cuộc đời là cõi mộng, nhưng chính vì thế ta càng phải tận dụng mọi lúc để gom góp vốn liếng, xây dựng nền tảng cho con đường đưa ta về cõi vĩnh hằng với tình yêu chung thủy.

***

Viết về tình yêu tưởng dễ mà thực ra viết cho hay lại rất khó. Bởi: "*Không có lời mồn nào dành cho thi nhân/ Nhưng tình yêu đi trên những lời mồn/ Ngàn đời nay mà không bao giờ cũ...*". Nguyễn Trọng Tạo đã viết nên những bài thơ hay, độc đáo về tình yêu với đủ mọi cung bậc trữ tình. Những ai từng yêu đều có thể tìm thấy cảm xúc của mình khi soi chiếu vào trong thơ tình của ông. Từ tình yêu đầu vụng dại của tuổi đôi mươi trong sáng đành chia xa đến tình yêu đầy đam mê cháy bỏng của tuổi trưởng thành với sự thủy chân thành, thủy chung son sắt; nhưng cũng không tránh khỏi tình yêu ly tan đầy ngang trái - những cuộc tình dang dở... nhưng tất cả đều đọng lại thành dư vị ngọt ngào, đọng lại thành thơ. Thơ tình của Nguyễn Trọng Tạo là sự chia sẻ, sự đồng cảm với những trái tim đang yêu, sự đồng điệu với những nhịp đập dù có đôi khi lỗi nhịp bởi tình yêu.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1]. Nguyễn Phan Cảnh (2001). *Ngôn ngữ thơ*, Nxb Văn hoá - Thông tin, Hà Nội.
- [2]. Hồ Thế Hà (2007). *Những khoảnh khắc đồng hiện*, Nxb Văn học, Hà Nội.
- [3]. Trịnh Thanh Sơn (2009). "Thơ trữ tình Nguyễn Trọng Tạo", nguồn: www.thivien.net/
- [4]. Nguyễn Trọng Tạo (2004). *Thơ trữ tình* (tập thơ), Nxb Hội Nhà văn -Trung tâm Văn hoá ngôn ngữ Đông Tây, Hà Nội.

LOVE SUBJECT IN NGUYEN TRONG TAO' POETRY

Nguyen Thi Thuy

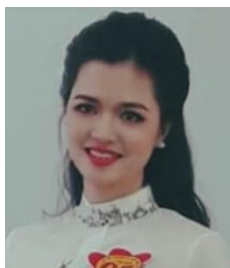
Nguyen Du secondary school, Pleiku city, Gia Lai province

Email: thuygv1985@gmail.com

ABSTRACT

Nguyen Trong Tao is a modern Vietnamese poet who has composed a lot of interesting love poems. Originating from his own love and lives a part of the other person' love, he has created several love poems: heartfelt and loyal as well. His love poems express special emotional states and poetical lyrical tones. The Article deeply analyses love subject in Nguyen Trong Tao' love Poetry with the various nuances of heartfelt and faithful sentiment that attract every one.

Key words: love subject, Nguyen Trong Tao, heartfelt, loyal...

Nguyễn Thị Thủy sinh ngày 10/5/1985 tại Nam Định. Bà nhận bằng Cử nhân năm 2011 tại Trường Đại học Sư phạm, Đại học Huế và bằng Thạc sĩ Văn học Việt Nam năm 2020 tại Trường Đại học Khoa học, Đại học Huế. Hiện bà đang công tác tại trường THCS Nguyễn Du thành phố Pleiku, tỉnh Gia Lai.

Lĩnh vực nghiên cứu: Văn học Việt Nam.